

P Á L Y A M Ű

A Nyíregyházi Törvényszék Büntető Kollégiuma kollégiumvezetői állására benyújtott pályázathoz

„Jót, s jól! Ebben áll a nagy titok.” Kazinczy Ferenc

A pályaművem elkészítésekor abból indultam ki, hogy mi a kollégiumvezető feladata, mit határoz meg számára a Bszi. A törvényszék egyszemélyi felelős vezetője, működésének a letéteményese az elnök, akinek főként szakmai, kisebb részben igazgatási segítője, vezetőtársa a kollégiumvezető. A Bszi. és egyéb jogszabályok határozzák meg, hogy a kollégiumvezetőnek mit (jót) kell tennie, a pályaművében részletezett terveiben kell meghatároznia a saját hitvallását is, hogyan (jól) kívánja azokat megvalósítani.

A Bszi. 124. §-a alapján a kollégiumvezető szervezi a kollégium munkáját, évente beszámol a kollégiumnak a pályázatához csatolt pályaművében szereplő, az adott időszakra vonatkozó tervek megvalósulásáról, a megelőző naptári évben a kitűzött célok és intézkedések végrehajtásáról és eredményéről, ellátja a jogszabály, az OBH Elnökének szabályzata vagy az OBH Elnökének határozata, továbbá a bíróság szervezeti és működési szabályzata szerint hatáskörébe utalt igazgatási feladatokat.

Figyelemmel kell lennie az OBH Elnökének a stratégiai céljaira: a bíróságok az alkotmányos kötelezettségeiket teljesítsék, a független bírók magas színvonalon és időszerűen ítéelkezzenek, az

emberi erőforrások optimálisan legyenek elosztva, hasznosítva, biztosítva legyenek a tárgyi feltételek, azok optimális elosztása és hasznosítása, a bírósági szervezet integritása, az ítélkezési és az igazgatási munka átláthatósága, ez utóbbi kiszámíthatósága és ellenőrzöttsége, a bírósághoz való hozzáférés egyszerűsítése, a képzési rendszer fejlesztése, együttműködés a többi hivatásrenddel. Bár az itt megjelölteknek nem a kollégiumvezető a címzettje, hanem az egész bírósági fejezet, a bírói szervezet valamennyi tagjának működése során mindegyikre figyelemmel kell lennie a megfogalmazott közös célok elérése érdekében szolgálatának végzése során.

A kollégium tagjai a Nyíregyházi Törvényszék büntető ügyszakába beosztott hivatásos bírák, továbbá az általuk a Nyíregyházi Törvényszék területén működő bíróságok bírái közül 6 évre választott bírák (jelenleg 2 ilyen kolléga van).

A kollégium

- véleményt nyilvánít a járásbírósági, valamint a közigazgatási és munkaügyi bírósági állásra benyújtott pályázat kivételével a bírói álláspályázatokról, részt vesz a bíró szakmai tevékenységének értékelésében;
- véleményezi az ügyelosztási tervet;
- véleményt nyilvánít a Bszi. 131. § c) pontjában meghatározott vezetői álláspályázatokról és kezdeményezheti a bírósági vezető vizsgálatának elrendelését vagy felmentését;
- továbbá ellátja a törvény által meghatározott egyéb feladatokat.

A kollégium a Nyíregyházi Törvényszék Elnöke által jóváhagyott ügyrend alapján tevékenykedik.

A kollégium a jogszabályokban felsorolt szakmai és igazgatási feladatait a Nyíregyházi Törvényszék Elnöke által jóváhagyott éves munkaterv alapján végzi, amely a Nyíregyházi Törvényszék adott évi munkatervének a melléklete. A munkaterv meghatározza a kollégiumi ülések, a tanácselnöki értekezletek, a szervezett önképzés időpontját, tárgyát, helyét, határidejét, a kollégiumi vizsgálatok tárgyát, határidejét és felelőseit.

A kollégiumnak és vezetőjének kiemelt szerepe van az ítélkezési tevékenység egységességének a megteremtésében. E célok megvalósítása érdekében folyamatosan együtt kell működni a Kúriával, továbbá más bírósági szervezetek kollégiumaival, mindenekelőtt a törvényszéki tanácselnökökre vonatkozó rendelkezések, különösen a tanácselnöki feljegyzések elkészítésének idejére és módjára vonatkozó előírások érvényesítésében.

A kollégium az egységes ítélkezési gyakorlat biztosítása érdekében figyelemmel kíséri a bíróságok gyakorlatát, és véleményt nyilvánít a vitás jogalkalmazási kérdésekben, valamint a joggyakorlat-elemző csoport vezetőjének felkérésére közreműködik a joggyakorlat-elemző munkában.

A kollégium működési szabályzatára – a bírák javaslataira is figyelemmel – a kollégiumvezető tesz javaslatot, a működési szabályzatot a kollégium fogadja el.

A kollégiumvezető feladatait az SZMSZ a Bszi-vel azonosan határozza meg.

A fenti szabályozás áttekintésével kijelenthető, hogy a kollégiumvezető szakmai és igazgatási vezető is egyben, aki munkájával a törvényszék elnöke felé tartozik felelősséggel. Feladatainak megoldásánál figyelembe kell vennie bizonyos determinált feltételeket, így például ügyforgalmi adatokat,

létszámadatokat, jogszabályi, jogpolitikai, a közjog terén értelmezhető tényeket, irányvonalakat. A tevékenységét szolgálatként kell értelmeznie.

A kollégiumvezetőnek igazgatási feladatai végzése során is szorosan együtt kell működnie a törvényszék elnökével, mivel az elnök a törvényszék egyszemélyi felelős vezetője. A kollégiumvezető szakmai alapú tevékenységét a közvetlen igazgatási felettesével harmonikus, és bizalmas munkakapcsolatban kell végeznie.

Ugyanakkor fontos az is, hogy a kollégium tagjai és az ügyszakba tartozó bírák számára is hiteles személy legyen, akinek szakmai hozzáértését és emberi tulajdonságait nem vonják kétségbe. Számára rendkívüli fontossággal bír, hogy munkatársai támogassák munkájában, egymás segítségével érhető el a kívánt eredmény. Rugalmasnak kell lennie, tudnia kell nemcsak tervet készíteni és azt végrehajtani, hanem indokolt esetben, azaz a körülmények (pl. jogalkotás, megváltozott személyi és tárgyi feltételek stb.) megváltozása esetén a tervet módosítani, átdolgozni. A kollégiumvezetőnek empatikusnak és jó tárgyalóképességűnek kell lennie, ugyanis megfelelő összhangot kell teremtenie a bírák között, elő kell segítenie a lehetőségek, a képességek szerinti maximális, vagy ahhoz közeli teljesítményt, ami a bíróság gyors és minőségi, hatékony működéséhez vezet.

A megfelelő szakmai és emberi kvalitásokkal rendelkező kollégiumvezető lehet csupán képes a bírákban meglévő tudás és tapasztalat olyanképpen mozgósítására, amely biztosítja a magas színvonalú és időszerű munkavégzést.

A BÜNTETŐ KOLLÉGIUM HELYZETÉNEK ÉRTÉKELÉSE

2013. évben a törvényszéken 16 bíró ítélezett, összesen hatan tárgyalnak első fokon ügyeket (kollégiumvezető úr egyetlen napot tárgyalt egy ügyben), két bíró e munkája mellett BV bírói feladatokat is ellát, egyikőjük munkájának döntő hányadát jelenti ez, illetve mindösszesen 14 bíró vesz részt a másodfokú ítélezésben, köztük az elsőfokú bírák is, illetve kollégiumvezető úr által vezetett „alkalmi” 4. Bf. tanácsban járásbírósról kirendelt bírák is ítéleztek.

Első fokon a törvényszék hatáskörébe tartozó ügy peresből 69, nemperesből 37 érkezett, befejezni 70 peres és 29 nemperes ügyet sikerült, így 65 peres és 9 nemperes ügy maradt folyamatban. A peres ügyek befejezése csökkent a megelőző év eredményéhez képest (75 befejezés), míg a nempereseké nőtt (26-ról). A nemperes ügyek érkezésének jelentős növekedése a külföldi ítélet érvényének elismerése ügyekben jelentkezett.

A folyamatban maradt ügyek pertartamának adatait érdemes összevetni a megelőző évi adatokkal:

	0-3 hónap	3-6 hónap	6-12 hónap	1-2 év	2-3 év	3-5 év	5 éven túl
peres ügyek 2012. év	17	8	12	14	6	6	3
peres ügyek 2013. év	20	6	18	11	5	2	3

nemperes 2012. év	1	-	-	-	-	-	-
nemperes 2013. év	4	4	1	-	-	-	-

A nemperes ügyek pertartamának növekedése tulajdonképpen a külföldi ítélet érvényének elismerése tárgyában folyamatban lévő ügyek sajátosságai miatt következett be (fordítások, a külföldi bíróságok által megküldött anyagok elégtelen volta miatti jogsegély kérelmek a legjellemzőbb okok).

Az időszerűség javult, jelentősen csökkent a 2 éven túli pertartamú ügyek száma, a tárgyaló tanácsok száma is jelentősen nőtt (34,42-ről 39,03-ra). Az eljárások elhúzódásának okait kutatva észlelhető, hogy az egyéb okból elnapolások aránya drasztikusan nőtt, 28-ról 124-re, ennek legjellemzőbb okai a tanú meg nem jelenése (64ügy), a vádlott meg nem jelenése (18 ügy) és a védő meg nem jelenése (8 ügy).

A törvényszéki elsőfokú ítélezés minőségi jellemzői:

43 ügy került felterjesztésre (93 vádlott), ebből visszaérkezett 36 ügy, 23,26 % a helyben hagyás aránya, 11,63% a hatályon kívül helyezés aránya, enyhítésre az ügyek 13,95%-ban kerültek sor, súlyosításra 6,98%-ban, csak minősítés változtatásra 11,6%-ban, járulékos kérdésbeni megváltoztatásának az aránya 8%, míg az ügyek 6%-ban kerültek sor a fellebbezés visszavonására.

A másodfokú ítélezésben a megelőző évhez képest nőtt a tárgyaló tanácsok száma (27,19-ről 30,54-re), a tárgyalási napok száma (219-ről 227-re), a tárgyaló ügyek száma (746-ról 759-re), azonban csökkent az egy tárgyalási tanácsra eső befejezések száma (86-ról 79-re).

Az érkezett peres ügyek száma csökkent (835-ről 784-re), míg a nemperes érkezés nőtt (1436-ról 1610-re). Az érkezést nem sikerült feldolgozni, az érkezett 784 peres üggyel szemben 772 (2012-ben 828) befejezés áll, az érkezett 1610 nemperes érkezéssel szemben 1593 (2012-ben 1455) a befejezések száma, szabálysértési ügyből 51 érkezett és 48 került befejezésre, így folyamatban maradt 490 peres, 76 nemperes ügy, 3 szabálysértési ügy.

A megelőző évi eredményekhez képest tehát 6,8%-kal csökkent a peres befejezés, a nemperesé viszont 9,% %-kal nőtt.

A folyamatban maradt ügyek pertartama az alábbi (zárójelben a 2014. április 30-i állapot):

	0-3 hó	3-6 hó	6-12 hó	1-2 év
peres	163 (209)	163 (131)	137 (68)	27(17)
nemperes	74 (48)	2 (0)	0 (3)	-

A folyamatban maradt ügyek pertartamát illetően kiemelendő, az 1 éven túli ügyek száma annak ellenére nőtt sokszorosára a megelőző évihez képest (3-ról 27-re), hogy a megelőző évhez képest 2013-ban mintegy kétszer annyi 1 éven túli ügyet sikerült befejezni. Ki kell emelni ugyanakkor azt is, hogy az év első harmadában jelentős eredményt sikerült elérni az időszerűség és a mennyiség tekintetében egyaránt.

A másodfokú ügyforgalom ügycsoportonkénti adatai a következő táblázatból ismerhetők meg:

	Érkezett	Befejezett	Folyamatban maradt
Bf.	784	772	490
Bkf.	964	944	62

Bnf.	646	649	14
Szef.	51	48	3
Összesen	2445	2413	569

A BV. Csoport ügyérkezése csökkent a megelőző évhez képest (4247 ügy érkezett, míg 2012-ben 4400 ügy), a befejezések száma azonban mind az érkezést, mind a megelőző évit tekintélyes mértékben meghaladta (4735 befejezés a 2012. évi 4130 befejezéshez képest), így a folyamatban lévő ügyek száma mintegy 30 %-kal csökkent (1499-ről 1011-re).

A törvényszék határozataival szemben 42 felülvizsgálati kérelem érkezett, melyből visszaérkezett 36 ügy, azokból 28 esetben a kérelem elutasításra került, 4 esetben hatályon kívül helyezés történt, 4 esetben hatályában fenntartották a törvényszék határozatát.

A törvényszék első- és másodfokú statisztikai adatai 2013. december 31-én és 2014. április 30-án az alábbiak:

Elsőfok:

	2013. december 31.	2014. április 30.
folyamatban maradt	65	58

pertartam szerinti megoszlás	2013. december 31.	2014. április 30.
0-3 hó	20	4
3-6 hó	6	13
6-12 hó	18	12
1-2 év	11	18
2-3 év	5	4
3-5 év	2	4
5 év felett	3	3

Másodfok:

folyamatban maradt	2013. december 31.	2014. április 30.
közzvádas	455	392
magánvádas	35	33
Bkf. ügy	62	51

Pályaművemben ki kívánok térni a helyi bíróságok munkájára is. Bár a helyi igazgatási vezetők feladata a járási bíróságok igazgatása, a büntető ügyszak bizonyos szakmai szempontból mégiscsak egységes egész, melybe nem csupán a törvényszék, illetve a büntető kollégium, hanem az adott ügyszak valamennyi bírója beletartozik.

A kollégiumnak és a kollégiumvezetőnek a fent felsorolt feladatai és a stratégiai célok szükségképpen igénylik ezen egységben gondolkodást, így különösen az ítékezés egységességének követelménye igényli az egész ügyszak munkájának a folyamatos

figyelemmel kísérését, az időszerűségi és egyéb, szakmai problémák (pl. hibás pervezetési gyakorlat, hatályon kívül helyezések tipikus okai) feltárása és megoldása általában olyan szakmai feladat, amelyet a kollégiumvezetőnek az igazgatási vezetővel együtt, vele összhangban kell megoldania. Megyénkben az igazgatási vezetők pozitívan állnak az ilyen terű konzultációhoz, együttműködéshez.

A helyi bíróságok munkájának összesített mutatói a másodfokú döntések tükrében (2013.év):

Összesen 668 ügyben került sor fellebbezés elintézésére (938 vádlott), 411 esetben (43,8%) helyben hagyásra került sor, minősítés büntetés érintetlenül hagyásával 160 esetben (17,1%), a büntetés megváltoztatása mellett 86 eset (9,2%), felmentés, megszüntetés elítélésre változtatása 6 eset (0,6%), a főbüntetés súlyosítása 108-szor történt meg (11,5%), önálló mellékbüntetés főbüntetésre változtatása 5 esetben (0,5%), főbüntetés enyhítése 146 (15,6%), míg másodfokon felmentésre 9 esetben (1 %), megrovásra 1 esetben (0,1%), eljárás megszüntetésére 6 esetben (0,6%), főbüntetés önálló mellékbüntetésre változtatásra 10 esetben (1,1%), főbüntetés mellett alkalmazott mellékbüntetés változtatásra 38 esetben (4,1%), hatályon kívül helyezésre 38 esetben (4%) került sor, a megalapozatlanság okábóli, illetve eljárási szabálysértés okábóli hatályon kívül helyezések egyforma mértékűek.

A helyben hagyások aránya a legmagasabb a Fehérgyarmati Járásbíróság felülbírált ítéleteinél, míg kissé átlag alatti a Mátészalkai, a Nyírbátori és a Nyíregyházi Járásbíróságon.

A helyi bíróságok ügyforgalmi adatait illetően ki kell emelni, hogy 2013. évben 10.094 ügy érkezett, ami mintegy 7 %-os növekedést jelent a 2012. évihez képest, még nagyobb a növekedés mértéke a peres ügyek tekintetében: 15,1% (4788-ról nőtt 5506-ra). Csökkent a tárgyalás mellőzésével intézett ügyek száma több mint

20 %-kal, az érkezett peres ügyek 13,4 %-a bíróság elé állítás volt, ami óriási növekedést jelent, 67,6%-ot.

A helyi bíróságok a megelőző évitől 320 üggyel többet, 9737 büntető ügyet fejeztek be, ami elmarad az érkezéstől.

Megdöbbentő adatokkal szembesülhettünk a szabálysértési ügyeknél: az érkezés közel kétszeresére emelkedett a megelőző évihez képest (16.047-ről 30.299-re nőtt az érkezett ügyek száma), ráadásul az érkezett ügyekből a nemperes ügyek érkezése kevesebb, mint felére csökkent, a peres ügyek érkezése csaknem duplázódott. 10 %-ot el nem érő arányban nőtt az elzárással is büntethető peres ügyek száma, azonban a munkateher növekedésének zömét az Szpá. ügyek adták, a helyszíni bíróság átváltoztatásával kibővült ügycsoportba a 2012. évi 12.083 üggyel szemben 2013-ban 25.646 ügy érkezett. Mind a szabálysértési peres, mind a nemperes érkezést sikerült feldolgozni.

A szabálysértési ügyek intézésében a továbbiakban nagy segítséget kell, hogy nyújtson az 5/2014. (IV. 18.) OBHE utasítás (jogszabályi alapja a Bszi. 76.§ (1) bekezdés b) pontja, illetve a BÜSZ 18. § (2) bekezdése, valamint a 22/2012. (IV. 13.) BM rendelet), ami informatikai eszközökkel felhasználható iratmintákkal nyújt segítséget az eljárások gyorsításához. Az egységes szabálysértés adatlapok és nyomtatványok alkalmazása olyan szerkezetben tartalmazzák a releváns jogszabályi hivatkozásokat, hogy az eljárás résztvevői számára félre nem érthetőek és teljes körűen tartalmazzák a jogosultságokat és kötelezettségeket. A gyermekközpontú igazságszolgáltatás jegyében az eljárás kiskorú résztvevői is életkori sajátosságaiknak megfelelő tájékoztatást kapnak.

A szabálysértési ügyek intézésénél teamek foglalkoztatása (titkár és bírósági ügyintéző, tisztviselő, írnok) célszerű, a Fővárosi Törvényszék és a Budapest Környéki Törvényszék tapasztalatainak hasznosításával, illetve a kidolgozott minták alkalmazásával.

A helyi bíróságokon folyamatban lévő büntető ügyek adatai az alábbiak:

	2013. december 31-i állapot	2014. április 30-i állapot
Fehérgyarmat	329	282
Kisvárdá	315	282
Mátészalka	538	495
Nyírbátor	297	237
Nyíregyháza	1416	1339
Vásárosnamény	207	206
Összesen	3102	2841

A hosszabb ideje folyamatban lévő ügyek megoszlása 2013. december 31-én az alábbi (zárójelben a 2014. április 30-i állapot)

	1-2 év	2-3 év	3-5 év	5 éven túl
Fehérgyarmat	44 (42)	5 (5)	3	-
Kisvárdá	33 (43)	3 (3)	1	-
Mátészalka	132 (129)	24 (23)	6	4 (2)
Nyírbátor	47 (24)	9 (12)	-	-
Nyíregyháza	250 (243)	36 (46)	12	4 (7)

A helyi bíróságok létszámhelyzetét illetően meg kell jegyezni, a peres ügyek számát illetően a legleterheltebb a Fehérgyarmati Járásbíróság volt, ahol egy kolléga 1/3 részben büntető, 2/3 részben polgári ügyeket tárgyalt, a büntető ügyszakos elnöknek év végén 126 ügye volt folyamatban. Ezen elnehezült helyzetet javítja

a mozgó bírói álláshelyre kinevezett kolléga, aki 50-50%-ban Mátészalkán és Fehérgyarmaton ítélkezik.

A nyíregyházi Járásbíróságról 2013 őszén egy kolléga a törvényszékre került, helye időközben betöltésre került.

A munkavégzés tárgyi feltételei teljességgel megfelelőek, a törvényszék épületét rekonstrukciójának befejezése után 2005. június 28-án adták át, minden bíró saját dolgozószobával és számítógéppel rendelkezik. Új a Nyírbátori Járási Bíróság épülete is, a többi helyi bíróság épületén van javítani való. Kiépítésre került a digitális hangrögzítő rendszer, a könyvtár megfelelő ellátottságú, a fontos szakkönyvek és lapok elérhetőek. A bírák mellé beosztott igazságügyi alkalmazottak jól képzettek, bár a bírák adminisztratív és nem adminisztratív terheinek csökkentése érdekében számuk növelhető a lehetőségek függvényében.

ELKÉPZELÉSEIM AZ IDŐSZERŰ ÍTÉLKEZÉS BIZTOSÍTÁSÁRA, A MINŐSÉG JAVÍTÁSÁRA

A törvényszék elnökének feladata az ítélkezés feltételeinek a biztosítása, amihez a kollégiumvezetőnek is hozzá kell járulnia a maga eszközeivel. Ennek érdekében korrekt munkakapcsolatban kell lennie a törvényszék elnökével, valamint szakmailag alaposan elő kell készítenie a büntető ügyszakot érintő elnöki döntéseket, fel kell tárnia, az ítélkezés hatékonyságának emelésére milyen lehetőségek vannak, és ezekről tájékoztatnia kell az igazgatási vezetőt.

A jó bírói munkának egyik alapfeltétele a kiegyensúlyozott munkahelyi légkör, a kulturált munkafeltételek biztosítása a bírák és a bíróság valamennyi dolgozója számára. A jó munkahelyi légkör biztosításához elengedhetetlen az aránytalan terhelés elkerülése.

A büntető ügyszakban régi kívánság az automatikus ügykiosztás, amely kétségtelenül alkalmas a hosszú távon egyenlő munkaterhelés elérésére. Nézetem szerint azonban a bírák között nem csupán tapasztalat, hanem szakmai tudás, illetve a hivatástudat mértéke és személyes tulajdonságok tekintetében is különbség van, e tényezők az ügykiosztáskor az automatikus kiosztás ellen hatnak. Bár a kiosztásban szükségképpen kell, hogy megjelenjenek bizonyos különbségek, e különbségeknek meg kell jelenni a teljesítmény mérésében is.

Napirenden van az egyéni bírói teljesítmény mérhetőségének a létrehozása. Hiszek abban, hogy sikerül olyanná fejleszteni, amely lehetővé teszi a bírói teljesítmények patikamérlegen való mérhetőségét és megengedi a szükséges specializációt, a személyre szabott, ezért az erőforrások elosztását inkább optimalizáló, és valóban igazságos ügykiosztást.

A kollégiumnak, illetve a kollégiumvezetőnek folyamatosan figyelemmel kell kísérni és elemeznie kell az ítélezési gyakorlatot, véleményt kell nyilvánítani a vitás jogalkalmazási kérdésekben. Nem lehet vitás, hogy e tevékenység nem csupán az ítékezés minőségére, hanem a mennyiségre és az időszerűsége egyaránt kihat, ennek közvetlen és közvetett pozitív hatásai egyaránt vannak.

Fontosnak tartom, hogy a kollégák tudják és érezzék, a kollégiumvezető mindig figyelemmel kíséri munkájukat, ezzel a mulasztások, figyelmetlenségek számának csökkenése várható.

A jogalkalmazás tekintetében nagy jelentőséget kell tulajdonítani az eljárási szabályoknak, ugyanis a Be. helyes, célszerű és ésszerű alkalmazásának meghatározó jelentősége van az ítékezés hatékonyságának és időszerűségének a biztosítása szempontjából. Nézetem szerint folyamatosan indokolt vizsgálni a nagyobb pertartamú ügyek iratait, mi vezetett a büntető perek elhúzódásához és hogyan lehetett volna annak bekövetkezését

elkerülni. Elsősorban a múltban megtörténtek periratbóli kielemezésére gondolok, de véleményem szerint nem célszerű a történeteket csupán utólagosan szemlélni, meg kell próbálni a dolgok elébe vágni. Így a tapasztalatok birtokában tudhatjuk, mi vezetett **korábban** az ügyek elhúzódásához, és azok ismeretében nagy valószínűséggel kiszámíthatjuk egy-egy ügy tárgyalásra való előkészítése során, hogy például számíthatunk-e perelhúzó magatartásra, s az várhatóan milyen formában következik be, s azt a rendelkezésre álló eszközökkel hogyan háríthatjuk el.

Amennyiben egy ügyről az előkészítés során látjuk, várhatóan el fog húzódni, indokolt mielőbbi határnapra kitűzni és elnapolás szükségessége esetén az erre a célra szabadon hagyott tárgyalási napra kell kitűzni, így érhető el, hogy az ügy forgási sebessége az átlagosat jóval meghaladja, egy évben több tárgyalást tarthassunk benne a szokásosnál.

Határozott véleményem, hogy az ügyek tárgyalásra való előkészítése a szokottnál sokkal alaposabb munkát igényel. A bíró munkájának a leglátványosabb része a tárgyalás, melyet rendkívül sok készülés kell, hogy megelőzzön. A tárgyalás előtt a perbírónak nem csupán az ügyet kell ismernie, hanem azt is fel kell tudni becsülnie, hogy az ügy várhatóan milyen pertartamú lesz (lenne), a tárgyalási szakban várhatóan milyen típusú nehézségekkel kell megküzdenie és előzetesen fel kell készülnie az azokkal való szembesülésre, és megoldásukra. Az alapos előkészítés esetén a bíró mindazon adatok birtokába juthat, amelyekkel kiküszöbölheti a tárgyalás elnapolását (pl. a terhelt előző elítélései egyikéből derül ki, korábban már indokoltan vetették elmeorvos szakértői bizonyítás alá, ami a kitűzendő ügyben is indokolt, ilyen esetben a tárgyalás előtt beszerezhető a szakvélemény és emiatt nem kell elnapolni a tárgyalást).

A kollégiumvezetőnek az ítélkezési gyakorlat folyamatos elemzésével kell felderíteni az eljárásjog hibás alkalmazásának tipikus eseteit, melyek kiküszöbölésével jelentősen csökkenthetők az eljárás elhúzódásához vezető hatályon kívül helyezések száma,

valamint a hatályba lépés előtt tisztázni kell az eljárásjog változásának jelentőségét, a leendő joggyakorlatban majdan megtestesülő tartalmát, hogy azt a bírák biztos kézzel alkalmazhassák.

Ügyszintén nagy fontosságú az anyagi jog, főként a büntetés kiszabási gyakorlat alakulásának a rendszeres figyelemmel kísérése, ami elengedhetetlen a büntetés kiszabás egységesebbé válásának a biztosításához. Napjainkban azonban kardinálisabb az új Btk. hatályba lépése. Az anyagi jogi kódex sok tekintetben újdonságokat tartalmaz, önmagában az új Btk. talaján majdan kialakuló ítélkezési gyakorlat is sok bizonytalanság, ellentmondó döntések után fog kialakulni, az ellentétes döntéseknek alapos előkészítő munkával, szakmai tanácskozásokkal kell elébe menni. Ennek fórumai és lehetséges módozatai pályaművem elején már megjelölést nyertek.

Vallom, hogy a problémának elébe kell menni, meg kell próbálni azt megelőzni. Ezért is tudatosítanám például a kollégákban, az Emberi Jogok Európai Bírósága marasztalásának megelőzése érdekében hangsúlyozni kell az ítélet indokolásában, az eljárás elhúzódására, mint enyhítő körülményre figyelemmel került sor enyhébb büntetés kiszabására.

Különösen a pertartamok csökkentése, de más okokból is fontosnak tartom a társszervekkel való együttműködést. A Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Rendőr-főkapitánysággal, a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészséggel, a Nyíregyházi Ügyvédi Kamarával és a BV intézetekkel való szoros munkakapcsolat ápolását nagy jelentőségűnek tartom.

Tisztázni kell a kölcsönös elvárásokat, azt, hogy mivel segíthetjük egymás munkáját. Emellett a jó kapcsolat alapján lehet az ítélkezés gyorsítását és a bírósági költségek csökkentését elérni.

Az elhúzódó pertartamú ügyek tekintélyes része nagy terjedelmű, nehéz megítélésű, melyekben igen nagy bizonyítást kell felvenni tárgyalási szakban.

Gyakran előfordul, hogy a vádhatóság úgy emel vádat, hogy a bizonyítékok köre hiányos, például gazdasági ügyekben az igazságügyi könyvszakértői véleményt revizori jelentéssel kívánják pótolni, ami a Be. 99. § (1) bekezdésébe ütközik. Mivel a hatályos szabályozás alapján a bíró nem adhatja vissza az ügyet a nyomozás hiányosságainak a kiküszöbölése végett, kénytelen maga kirendelni igazságügyi könyvszakértőt, ami önmagában hónapokkal húzza el az eljárást, nem beszélve a bíróságot terhelő igen nagy költségről. Az elmeorvos szakértői vélemény beszerzésére is gyakran csupán bírósági szakban kerül sor, mert a nyomozás során nem szerzik be a terhelt korábbi elítéléseinek az iratait, melyekből kitűnően a szakvélemény beszerzése indokolt lenne, illetve a korábbi, gyakran egészen más bűncselekmény vonatkozásában beszerzett szakvéleményt csatolják a nyomozási iratokhoz, ami helytelen, az elmeorvos szakértői bizonyítás költsége így gyakran a bíróságon merül fel és emiatt húzódik az eljárás. A párbeszéd során nemcsak elmondhatjuk egymásnak elvárásainkat, kívánságainkat és ötleteinket, hanem megismerhetnénk azt is, milyen az ügyszakunk kívülről, más szemmel nézve, ami szintén hasznos ötleteket adhat céljaink eléréséhez.

Az ügyészséggel való együttműködés során lehet kiküszöbölni például, hogy a helyi bíróságok elé ne vigyenek olyan bíróság elé állításos ügyeket (melyek száma az utóbbi időben nagymértékben nőtt), amelyek terheltjeit inkább ügyészi szakban kellett volna megrovásban részesíteni, illetve a bíróság elé állításos ügyek kellően lenyomozottak legyenek. Megyénkben óriási mértékben nőtt a bíróság elé állításos ügyek száma, ami egyrészt az időszerűség vonatkozásában igen pozitív, a gyakorlati tapasztalatok szerint azonban problémák is felmerülnek, nemegyszer olyan ügyek kerülnek az ügyeletes bíró elé, amelyeket nem ilyen formában volna célszerű elbírálni, illetve a bíróság elé állítások számának pulzálása tervezhetetlenné teheti az ügyeletes bíró munkáját, felboríthatja a – várhatóan bíróság elé állításra

kerülő ügyek becsült számának ismeretében – egyébként kitűzött tárgyalások rendjét.

Szorgalmazni lehetne bizonyos külön eljárások alkalmazását, melyekkel el lehetne terelni a tárgyalástól az ügyek egy részét, javítva ezzel az időszerűséget.

Kíváncsinos, hogy a bíróság elé állítás keretében olyan ügyek kerüljenek a bíróság elé, amelyek oda valók, nagyobb hangsúlyt kellene fektetni a tárgyalás mellőzésével való elbírálásra, illetve a ritkán kihasznált, tárgyalásról lemondásos eljárásra. A bíróság elé állítás során teljes bizonyítást kell lefolytatni a tárgyalóteremben, míg egyéb külön eljárásokkal anélkül szintén igen gyorsan lehet befejezni az eljárást.

A tapasztalatok szerint sok ügy alkalmas közvetítői eljárásra, amit az ügyészség az indokoltnál ritkábban rendel el, a bíróság által közvetítői eljárásra utalt ügyek gyakran már ügyészi szakban is alkalmasak lettek volna erre.

A bírói munkateljesítmény mérhetővé tétele óriási fontosságú, szükségesnek látom, hogy bíránként, illetve tanácsonként megállapításra kerüljön, kinél és milyen okból marad el a teljesítmény az elvárhatótól.

A bíró egyik legfontosabb kötelezettsége, hogy a számára előírt tárgyalási napokat teljesítse és tárgyalási napjait kellően ki is használja, a tárgyalások megfelelően előkészítettek legyenek. A szakmai és igazgatási vezetés feladata ennek ellenőrzése és számonkérése, milyen okból, felróhatóan keletkezik-e az ügyhátrálék. Nagyon fontos az is, hogy a Bf. tanácsokban olyan bírák dolgozzanak, akik emberileg is együtt tudnak dolgozni, hiszen ez az egyik alapfeltétele a gyors és hatékony munkának.

A törvényszéken régóta három Bf. tanács működik, melyeket kiegészít az eseti jelleggel (nem egész tanácsként) működő 4. Bf. tanács, melyet kollégiumvezető úr vezet, a tanács tagjai

törvényszéki elsőfokú, illetve tárgyalási napokra felrendelt helyi bírók. Véleményem szerint sokáig nem odázható el a 4. Bf. tanács állandó működése, ügyforgalmunkat, munkaterhünket összevetve más, hasonló méretű megyékkel ez teljesen indokoltnak tűnik. A birosag.hu honlapon szereplő adatok szerint a Nyíregyházi Törvényszék büntető fellebbviteli érkezése 2013. évben (25,67 ügy egy tanács havi érkezése) a Debreceni Ítéltábla illetékességi területén a legmagasabb, meghaladja az országos átlagot is (24,82), a befejezések száma meghaladja az érkezést (25,28) és az országos átlagot egyaránt (23,8), ennek ellenére az egy tanácsnál folyamatban maradt ügyek száma (192,53) sokkal haladja meg az országos átlagot (162,55) illetve a Debreceni Ítéltábla illetékességi területén működő törvényszékeken folyamatban maradt ügyek számát (Debreceni Törvényszék: 169,58 ügy, Miskolci Törvényszék 129,14 ügy, Egeri Törvényszék 171,43 ügy).

Ezt külön bírói létszám nélkül is meg lehet oldani, hiszen a helyi bíróságok bírái számára megtiszteltetés, ha kirendeléssel másodfokú tanácsban dolgozhatnak, ugyanakkor alkalmuk nyílik megismerni a másodfokú munka logikáját és struktúráját, amit saját elsőfokú munkájukban is hasznosíthatnak. Az sem hagyható figyelmen kívül, hogy egy nagy tekintélyű tanácselnökkel egy-egy ügy átbeszélése egy életre rögzítheti az épp megszerzett tudást, tapasztalatot.

Két év elteltével, a második mandátuma lejártával a Kisvárdai Járásbíróság elnöke visszatér a törvényszékre, így egy kiemelkedő tudású bíróval gazdagodik vissza a másodfok.

A törvényszék elsőfokú bírait segítő célszerűnek látom növelni a bírósági titkárok számát, aktivitását a bv-s ügyekben, ami bírói kapacitás felszabadulását jelentheti.

A bírák képzésének központi fóruma a Magyar Igazságügyi Akadémia, melynek képzésein bíráink rendszeresen részt vesznek. Ezt kiegészíti a helyi szinten megvalósult képzések rendszere,

melyet tovább kívánok fejleszteni. A tapasztalt, nagyobb gyakorlattal rendelkező bírók számára is indokolt olyan helyi képzések szervezése, melyen a szakkérdésekben való elmélyülés eredményeképpen lehet mértékadóan állást foglalni és azt a kevesebb gyakorlattal rendelkező bírák, illetve titkárok, fogalmazók számára közvetíteni.

Megyeinkben a fogalmazók oktatása hagyományosan magas színvonalú, amit tükröznek a szakvizsga eredmények is. Jól működik az instruktor bírói rendszer, amit csupán annyiban finomítanék, hogy folyamatosan figyelemmel kíséreném, indokolt-e az instruktor bírók kijelölésében váltás, hiszen az évek folyamán a színvonalbeli különbségek eltolódhatnak.

Az instruktori rendszert ki szeretném bővíteni a határozott időre kinevezett bírókra is, az instruálást a lehető leghamarabb el kell kezdeni. Nem egyszer tapasztalható kezdő bírók esetében, hogy pertechnikai, pervezetési hiányosságok okozzák a pertartam növekedését, elemi érdek, hogy a kezdetek kezdetén a munkamódszer jól rögzüljön. A kinevezést nyert bírónak látnia kell, hogy a nagy tapasztalatú kolléga hogyan dolgoz fel egy ügyet, mi a munkamódszere, hogyan, milyen alapossággal készít elő egy tárgyalást, hogyan méri fel a tárgyalásra idézendők névsorát, s azt, hogy mely tanú, szakértő kihallgatása, meghallgatása hozzávetőlegesen milyen időigényű stb. Ezeknek a kezdő bíró fejében, még „szűz területen” kell rögzülnie, mielőtt a hibás módszert tanulná meg és alkalmazná, így elkerülhető a helytelen munkamódszer elsajátítása, ami igen gyakran eredményezi a büntető perek elhúzódását, a hibás pervezetést. Példás kezdő-instruktor bírói kapcsolat esetén a bírói munka savát-borsát jelentő tudnivalók helyesen rögzülnek, illetve az instruktor az együttműködés esetén észleli az esetleges negatív tulajdonságokat (pl. bizonytalanság, erélytelenség) és segít azokat kiküszöbölni.

A személyes kapcsolatot, a rendszeres megbeszélések során az ismeretek sokkal jobban rögzülnek, mint egy frontális előadás során.

A titkárok, fogalmazók képzésénél fontosnak tartom a helyi, tematikus képzéseket is, melyekbe bele lehet vonni az ügyintézőket, igazságügyi alkalmazottakat is.

Fel kívánom éleszteni az általam (megyeszékhelyi elnökhelyettesként) 2004-ben életre hívott, fogalmazók, titkárok számára megrendezett „próbatárgyalások” intézményét. Leendő bíránk ezen perszimizációs helyzetekben nem csupán tapasztalatot szereznek, de a vezetők számára is fontos tudni, mely titkárok, fogalmazók a tárgyalás mely fázisában szorulnak további képzésre, segítségre.

Bár rendkívül fontos a szakjogi képzés is, azon mindenki nem vehet részt, ezért ki kívánom egészíteni a képzések rendszerét a büntetőjog segédtudományaival és olyanokkal, amelyekre munkánk során szükség lehet.

A nagyobb tapasztalattal rendelkező bírák számára nem jelenthet gondot egy orvosszakértő tárgyaláson való meghallgatása, kikérdezése, ami feltételez bizonyos fokú orvosszakértői ismereteket. Ez különösen akkor bír nagy jelentőséggel, ha a nyomozás során kirendelt szakértő az írásbeli szakvéleménye megalkotásakor még nem láthatott bizonyos bizonyítékokat, pl. szemle jegyzőkönyvet, fényképfelvételeket, melyek ismeretében a tárgyaláson a szakvéleményét kiegészíti. A kezdő bírók, illetve titkárok, fogalmazók számára is fontosak az alapvető nyomtani, daktiloszkópiái, ballisztikai stb. ismeretek birtoklása, amit igazságügyi szakértők, rendőrségi szakemberek bevonásával megvalósított képzéseken lehet megszerezni.

Fontosnak tartom, hogy a fogalmazók, titkárok, kezdő bírók előtt a kollégiumvezető ajtaja mindig nyitva legyen, a szakmai tanácsadás, a felmerülő alaki és anyagi jogi kérdések megvitatása egyrészt az adott ügy helyes és gyors befejezését segítheti elő, a közvetett hatása pedig abban nyilvánul meg, hogy növeli a kezdő kollégák tudását, szakmai rutinját és egészséges szakmai önbizalmát.

A meglévő tudás elővarázsolása és az esetleg hiányzó tudás elsajátítása, a nyilvánvalóan csak egy szükséges idő, tapasztalat után kialakuló szakmai rutin, gyakorlottság és a döntésképeséghez szükséges, a biztos tudáson és magabiztosságon alapuló szakmai önbizalom teszi alkalmassá a kezdő bírót a nagy terjedelmű, nehéz megítélésű ügyek elbírálására.

Az ítélkezési színvonal emeléséhez szükségesnek látom a többi kollégiummal való, eddiginél szorosabb együttműködést.

Az új Ptk. hatályba lépésével a büntető ügyszakos bírák magánjogi tudása hiányossá vált, melynek kijavítása tervszerű munkával lehetséges.

A magánjogi szabályok jelentős kihatással vannak a büntetőjogra, nem csupán a vagyon elleni bűncselekményeknél, hanem gazdasági és egyéb bűncselekmények tekintetében is.

Ugyancsak fontos, hogy a kollégiumvezető együttműködjön a Debreceni Ítéltábla Büntető Kollégiumával, illetve a DÍT illetékességébe tartozó többi törvényszék kollégiumvezetőjével.

Pályázatom sikeressége esetén nagyobb figyelmet fordítanék az egyéni bírói teljesítmények mérésére, értékelésére is. a huzamosabb ideje és tendenciaszerűen sok hibával, avagy

késedelemmel és egyéb problémákkal dolgozó bírók munkáját kiemelt figyelemmel kísérném, indokolt esetben akár vizsgálatát is kezdeményezném.

A büntető ügyszak sikeréhez véleményem szerint szükséges az is, hogy a helyi bíróságokon rendszeresen tartsunk értekezleteket, ún. kis kollégiumokat. A helyi bíróságokon vetődnek fel először azon problémák (illetve a társzervekkel való együttműködés során is értesülhetünk róluk), amelyekkel a másodfok esetleg egy évvel később szembesül. Fontos, hogy a jelentkező problémákat időben észleljük és felkészülhessünk azok kezelésére, megoldására.

Ezen intézményt 2003-ban élesztettem fel a Nyíregyházi Városi Bíróságon és a szakmai értekezleti rendszer azóta is működik. Itt olyan viták generálódtak, melyek az ítélkezési gyakorlatot egységességében előmozdították, nem mellesleg a kollégiumba nem tartozó kollégákat fokozott együttgondolkodásra készítették. Az értekezleti rendszer keretein belül megszavazott döntések természetesen meg lettek küldve a kollégiumvezetőnek, hogy a kollégiummal megismertethesse.

Kollégiumvezetőként kötelességemnek érezném, hogy a helyi bíróságok ilyen értekezletein részt vegyek, akadályoztatásom esetén egy tanácselnök helyettesítsen, s mód nyílna a helyi bírókkal való közvetlen konzultációra, valamint a bírák és titkárok szakmai tevékenységének értékelésére. Erre nemcsak személyes megjelenéssel kerülhet sor, a technikai lehetőségek kihasználásával (pl. skype) idő és jelentős költségmegtakarítással a személyes megjelenés mellőzhető minden olyan esetben, amikor nem kell együttesen pl. periratot áttanulmányozni.

Nagy fontosságot tulajdonítok a tanácselnöki feljegyzéseknek, az intézmény ugyanis helyes megvalósítás esetén jól működik. Kerülni kell a semmitmondó, nem hasznosítható tanácselnöki feljegyzéseket, melyekből semmi egyéb nem tudható meg, mint ami a másodfokú határozatban szerepel. A jó tanácselnöki

feljegyzés pontosan azokra mutat rá, ami a felülbíráló határozatban nem szerepel. Az adminisztrációs terhek növelését elkerülendő nem hosszú tanácselnöki feljegyzésekre gondolok, hanem olyanokra, amelyek rövidek, de tükröt tartanak az elsőfokú bíró elé és nemcsak a hibákat, de az elismerést igénylő szép munkákat is nevesítik, növelve ezzel a bírák egészséges szakmai önbizalmát.

Megyéinkben eddig is megkaptuk e-mailben a legfontosabb elvi jellegű, iránymutató döntéseket. Ezeket a belső honlapra is feltetném, a könnyebb visszakereshetőség okából, illetve azért is, mert ezzel könnyebb szakmai vitafórumot indítani. Amennyiben a bírákat a vitafórumba be tudom vonni, mélyebben foglalkoznak majd az adott szakmai kérdéssel, jobban utána gondolnak, kutatnak, ezzel lehet szellemi kincsüket elővarázsolni. Másrészt alkalom nyílik arra, hogy az egyes helyi bíróságok bírái egymással vitázzanak, érveljenek, jobban megismerjék egymás véleményét, gondolatait, amelyek tovább inspirálhatják őket.

Nem igényel magyarázatot, a technikai-informatikai lehetőségek kihasználása mennyivel egyszerűbbé teszi munkánkat, nem utolsósorban jelentős költségmegtakarítást is el lehet ezzel érni. Számolni kell a jövővel, hiszen nemsokára az lesz a jelenünk, a jövő pedig az informatikáé, aminek vívmányai hasznosítására már most fel kell készülnünk illetve a jelenben is hasznosítanunk kell. Az egyes szakmai anyagok, összefoglalók Intranet oldalon történő közzététele mindenképpen indokolt, ahol mind a kezdő, mind a tapasztalt bíró bármikor vissza tudja keresni a téma szerint is rendszerezett anyagokat.

A szakmai viták folytathatók szakmai Viber felületen is, ilyen formában jobban elő lehetne készíteni például a kollégium ülése előtt az aktuális döntéseket, az ingyenes felületen lehetne összegyűjteni az adott témákra az egyes megoldási módozatokat, azon alapjául szolgáló érveket, melyeket rendszerezve és előzetesen átgondolva a formális ülésen megalapozottabban lehetne állást foglalni.

A büntető fellebbviteli tanácsok munkájának esetleges átszervezésénél figyelemmel lennék az egyes tanácsok teljesítményeire és azon tulajdonságokra, amelyeket kihasználva a teljesítményüket optimalizálhatnánk.

Amennyiben az egyik Bf. tanács a peren kívüli ügyek intézésével lenne megbízva, ezzel ezen ügyek gyors elintézése lenne garantált, másrészt a nemperes ügyekkel tehermentesítené a többi három tanácsot.

A Bf. tanácsok eltérő mértékben alkalmazzák az ügy tanácsülésen való elbírálásának a lehetőségét, ami egyrészt az ügyek sajátosságaiból, másrészt a tanács tagjainak személyes tulajdonságaiból fakadhat. Ezen eljárási cselekmény gyakoribb alkalmazása a másodfokú eljárás gyorsítását is jelentheti.

A kollégium szakmai munkájának a tervezésénél mellőzhetetlen az új Btk. talaján kialakuló bírói gyakorlat megvitatása, előzetes tervezése, természetesen együttműködve az ítélőtábla és a többi törvényszék kollégiumával.

Nem hagyható ki a büntetés-végrehajtási törvény sem, illetve kiemelt figyelmet kell fordítani a szabálysértési ügyek tapasztalatainak az elemzésére, természetesen a helyi vezetők bevonásával.

Kollégiumvezetőként hangsúlyos feladatommak tekinteném a nyitott bíróság, a gyermekbarát igazságszolgáltatás és a tanúgondozás kiteljesítését. E célok megvalósításával közvetlenül és közvetetten érnénk el pozitív hatásokat.

Amennyiben a tárgyalásokra idézett tanúk megfelelő tájékoztatásban részesülnek, kihallgatásukra való várakozásuk során a korábbinál kedvezőbb körülmények között vannak,

javítjuk a kihallgatásuk körülményeit és nem utolsó sorban biztosítjuk a tanúk és kiskorú gyermekek bíróságon tartózkodásához szükséges infrastruktúrát, a tanúk sem magától az eljárástól, sem az esetleges fenyegetettségtől nem tartanak olyannyira és várhatóan nagyobb volna a tanúk megjelenési fegyelme is. Etekintetben utalok a fent megjelölt problémára, a törvényszék első fokú ügyeiben nagymértékben nőtt az egyéb okbóli elnapolások száma, melyekre az esetek több, mint felében a tanúk meg nem jelenése miatt került sor.

Szükségesnek látom ennek érdekében jól képzett bírósági tisztviselő alkalmazását, illetve a bíróság honlapján a megjelenéssel kapcsolatos tudnivalók részletes kifejtését.

Leginkább közvetett hatású a nyitott bíróság programja, amelyben a fiatalok igazságszolgáltatás és döntéseinek nagyobb mértékű tiszteletének elérését célozza. Amennyiben az igazságszolgáltatást mélyebben megismerik, a belé vetett bizalom is erősödik. Ezzel az is elérhető, hogy a társadalom e megcélzott része a jövőben nagyobb állampolgári fegyelmet tanúsít, illetve környezetében is erősíti az igazságszolgáltatásba vetett hitet, azaz a jövőnknek dolgozunk a programmal. Megyénkben e program jól működik, kollégáim rendszeresen tartanak osztályfőnöki órákat, illetve szerveznek tárgyalás- és bírósági épület látogatásokat. Perbíróként mindig kellemes élmény a tárgyalás végén a nagyszámú diák hallgatóság szemén az elégedettséget látni.

Nem felejtkezhetek el a gyermekbarát igazságszolgáltatásról sem, ennek megvalósítása, illetve továbbfejlesztése azért kardinális fontosságú, mert érvényre kell juttatni a gyermekek részvételével folyó, avagy őket érintő ügyekben a gyermekek mindenek feletti érdekeit. Ennek megvalósítása során a Nyíregyházi Törvényszéken átadásra került a gyermekmeghallgató szoba, amely speciális berendezésével, azaz a gyermek életkori sajátosságaihoz igazodó környezet, bútorzat megteremtésével segít megóvni a gyermekeket a büntetőper természetéből fakadó ártalmaktól.

Hosszú távú tervem, hogy a törvényszék és a helyi bíróságok időszerűbben, még magasabb minőséget produkálva ítélkezzenek, képesek legyenek a kihívások, például ügyforgalom növekedésének rugalmas és szakszerű kezelésére, a jogalkotás és joggyakorlat változásaihoz jól alkalmazkodjanak, munkájukat ne a fásultság, hanem a szakma szeretete és magas hőfokú hivatástudat jellemezze. Ennek megvalósítása nem rövid idő, véleményem szerint a fentiekben részletezett többévi kitartó és példamutató munkával lehet elérni.

Lényegesnek tartom, hogy a kollégium tagjai közé indokolt választani azon járásbírói bírót, akik szakmai tudásuk, tapasztalatuk és teljesítményük alapján erre érdemesek. Ezzel nemcsak a konkrét szakmai tudásukat ismernénk el, hanem pozitív üzenete volna azon helyi bíróságok felé, ahol az egzisztenciális előrelépés földrajzi stb. okokból nem lehetséges.

Pályázatom eredményessége esetén kiemelt feladatomban tekinteném az eljárási határidők betartásának, az ügyhátralék csökkentésének, azaz az ügyek ésszerű határidőn belüli feldolgozásának az ellenőrzését, egyrészt a szokásos direkt vezetői ellenőrzési módszerekkel, másrészt élnék a személyes beszélgetés, értekezés módszerével is. Az ellenőrzés végrehajtása során csupán indokolt esetben alkalmaznám az igazoló jelentést, mivel a fokozott teljesítmény eléréséhez szükséges a bírák adminisztratív terheinek csökkentése, illetve ilyen irányú tehermentesítésük is.

Fontosnak tartanám, hogy ne hanyagoljam el az ítélkező munkát sem, hiszen egyrészt a bírácoknak példát kell mutatni, másrészt az én munkámra is szükség van, illetve a szakmai vezetőnek rajta kell tartania az ujját a gyakorlat ütőerén, hogy első kézből értesüljön a felmerülő gyakorlati problémákról, a közvetlen tapasztalatszerzés is nagy fontosságú.

Úgy gondolom, hogy személyiségem semmit sem változna, az maradnék, aki voltam, kollégiumvezetővé kinevezésem esetén

valamennyi kollégámmal, a vezetőkkel, a bírókkal és a többi bírósági dolgozóval együtt tudnék működni a közös cél, a büntető ítékezés gyorsabbá és színvonalasabbá tétele érdekében.

Több mint 22 éve dolgozom a bíróságon, munkatársaim ez idő alatt megismerhettek, remélem változatlanul bíznak bennem, elképzeléseimet megismerve támogatják pályázatomat.

Kérem tisztelt Elnök Asszonytól pályázatom kedvező elbírálását.

Nyíregyháza, 2014. május 29.

Dr. Gunyecz Zoltán
törvényszéki bíró